

**Casparo Commelino et Corneliae Jacobae Backeriae sponsis feliciter /
[Pieter Burman].**

Contributors

Burman, Pieter, 1668-1741.

Publication/Creation

[Leyden] : [publisher not identified], [1727]

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/qhvde3uy>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

ONLINE LIBRARY READ

CASPARO COMMELINO

E T

CORNELIAE JACOBÆ BACKERIAE

S P O N S I S

F E L I C I T E R.

Dicebam tibi, contumax, & ore
Duro frena pati negans Diones,
Necti retia callidosque nodos.

Dicebam tibi, COMMELINE follers
Ridere insidias dolosque Amoris,
Arcum jam sinuare, subdolumque
Sagittas Puerum parare furtim.
At tu fortior, atque amica spernens

A 2

Tam

Tam certi monita auguris , nec ipsis
Votis dans facilem manum Paternis,
Et cessator iners , diuque Matris
Tam justis precibus piae repugnans ,
Jactabas tibi roboris , feroque
Pectori superesse sat vigoris ;
Quo flamas Veneris , Deique vana
Cor tutum penetrare tela caeci ,
Munitus Scythico gelu , vetares.
At quo nunc abidere tot superba
Linguae magnificaे , miselle , dicta ?
Langues , & cecidere mentis altae
Flatus ; jam patiens jugi potentem
Exorare Deam , nefasque triste
Aeterno obsequio piare tendis.
O factum bene ! nam calefcis igne
Te digno , atque peris amore Nymphae ,
Quae te subdere colla jam volentem
Non dura imperio reget benigno.
O C A S P A R E , toro beande fausto ,
Lectae Virginis & calore felix !
Nam te non domuit figura , propter
Quam fastus posuisse mox pigeret.
Sed lento tibi quae rependat aevi

Lapsi

Lapsi foenore largiore damna.
Te B A C K E R I A jam tenebit ulnis,
Inter Amstelias micans puellas,
Parvos aurea sicut inter ignes
Phœbi, noctis honos, Soror renidet.
Virgo te rapuit, potens parentum
Clarorum titulis, genusque ducens
Longo stemmate, principes senatus
Complexo Amstelii, atque honore raro
Quae B A C K E R I A G R A V E L A N D I A N I S
Miscens nomina, gentium duarum
Dotem infert Thalamis tuis superbam.
Sed non ambitio famesque turpis
Te commovit opum, caduca quarum
Mentes gloria concutit minores.
Virtus divitiis, priorque caecae
Fortunae dubiis honesta donis
Castitas, decus unicum puellis,
Et nudae bonitas benigna mentis,
Incendunt face cor rapaciore.
Non insignia, non imago vani
Splendoris rapuit dolosa sensus;
Sed menti sociata rara purae
Corporis species decorque traxit.

O felix animi! torique jam jam
Compos Virginis, & future conjux;
Cypris fingere qua venustiorem,
Nec possint Charites decentiorem.
Jam te candidior vocat ligustro,
Et nova nive purior puella,
Phoebe lucidior sereniorque,
Clara cum sine nubibus refulget.
Plumis mollior ambit en ororis,
Et te amplectitur usque & usque inhaerens,
Ut magis cupido magisque, lance
Plena delicias ministret, ipsa
Delicatior omnibus medullis,
Magis lactea lacte, quo Batava
Implet spumiferam juvenca mulctrام;
Et mellita magis liquore dulci,
Quem ponunt Siculis apes in alvis.
En, circumfiliens amata colla,
Et furens hederae tenacis instar
Tactu glutineo labella mordet,
Et laeti manibus ligata Sponsi;
Sumit millia multa basiorum,
Et dat quae numero carent modoque.
Quid nunc est animi, beate Sponse?

Dic,

Dic, quæso, calor hic priora quantum
Præstet frigora? Sed taces, renidens;
Et mox auriculis manu prehensis,
Blandae suavia suaviora sacro
Pangis nectare, COMMELINE, Sponsæ.
Hinc læva petulantiore, collo
Per vicina vagans vireta, toto
Tandem corpore fusus, in cubantis
Descendens gremium, licente solves
Zonam virginei manu pudoris.
O quis murmura, quis leves susurros,
Quis suspiria, ficta quis procacis
Linguae jurgia, pacis & duelli
Intervalla quis, & resumta saepe
Narret proelia nocte tam pusilla?
Lasso corpore, viribusque donec
Consumptis pariter, refecta leni
Somno lumina, lividum dolebunt
Solem tam celeri redire curru.
At porro faveas, Diana, vultu,
Promittens placido moras, diuque
Noctes gaudia longiora dantes.
Ut post legitimos amica menses
Plenæ numina commodans puellæ,

Pul.

Pulchra prole torum bees pudicum.
Custodite, precor, Dii jugales,
Par tam compositum bene, & tenellam
Matronae decorate honore Sponsam:
Et quo crescat amor feracitasque
Stirpis, praesidio levi timentis,
Festivus genibus sedens avorum,
Infans exhilaret Socrum Patremque,
Qui, solatia tristis orbitatis,
Unicam sociant utrimque prolem.

P. BURMANNUS.